

گفت‌وگو با کامران حجازی، تهیه‌کننده فیلم «مرد بازنده»

تکرار تجربه‌های موفق با مهدویان

کامران حجازی که برای اولین بار با فیلم «مرد بازنده» محمدحسین مهدویان تهیه‌کنندگی را تجربه می‌کند، در پروژه‌های قبلی کنار مهدویان بوده و با همکاری کرده است. حجازی در جدیدترین اثر این کارگردان با همکاری و مشارکت امیر بنان تهیه‌کنندگی «مرد بازنده» را به عهده گرفته است. در ادامه گفتگوی «صبا» را با او می‌خوانید.

است و همچنین برپایی جشنواره امسال شاهد رونق بیش از پیش سینما و گیشه فروش باشیم.

■ پیش‌بینی شما از حضور در جشنواره فیلم فجر و نتایج احتمالی که ممکن است در زمینه جوایز و استقبال مردمی این جشنواره به وجود آید چیست؟

امیدوارم اتفاقات خوبی برای فیلم رقم بخورد و مردم فیلم «مرد بازنده» را دوست داشته باشند.

همه‌چیز با دقت، آرامش و انسجام خوبی پیش برود. ■ در وضعیت کنونی سینمای ایران که کرونا و تنگناهای مالی فشاری را به این عرصه تحمیل می‌کند، تصور می‌کنید فیلم «مرد بازنده» چقدر بتواند شور و حالی به سینما بازگرداند؟ من امیدوارم با فروکش کردن ویروس کرونا در جامعه و رونقی که به سینما دوباره برگشته

تهیه‌کنندگی بروید؟ پس از همکاری موفق در ۴ یا ۵ پروژه با حسین مهدویان و دیگر اعضای گروه، در این فیلم تصمیم گرفتم به عنوان تهیه‌کننده حضور داشته باشم و چه چیزی بهتر از تهیه فیلمی به همراه گروهی که با آن‌ها تجربیات موفق و لذت‌بخشی از قبل داشتم. ■ «مرد بازنده» اولین فیلمی است که شما بعد از سال‌ها فعالیت در سینما با عنوان مجری طرح و مدیر تولید، به صورت مشترک تهیه‌کنندگی می‌کنید. این تجربه برایتان چطور بود؟ چه تفاوت‌هایی با تجربیات گذشته شما برایتان داشت؟

سال‌هاست که من به عنوان مجری طرح و یا مدیر تولید پروژه‌های متعددی کار کردم. طبعاً در سینما هر پروژه‌ای تجربیات مختص به خودش را دارد، کما اینکه تهیه‌کنندگی در سینمای مستقل و با سرمایه خصوصی قاعدتاً با شرایط فعلی سینما و اوضاع اقتصادی شرایط دشواری دارد.

■ با توجه به اینکه آذر ماه توانستید مجوز ساخت این فیلم را بگیرید و فیلم در دو لوکیشن تهران و مازندران فیلمبرداری می‌شد، چه تمهیداتی به کار بردید تا فیلم به موقع آماده شود؟ ما از زمان شروع فیلمبرداری تا شروع جشنواره حدود دو ماه فرصت داشتیم. پروژه از شروع فیلمبرداری تا پایان پست‌پروداکشن زیر دو ماه انجام شده و این امکان‌پذیر نبود، مگر با همراهی تیمی

زهرا نجفی

■ محمدحسین مهدویان همواره در کارهایش مرزهایی را جا به جا کرده و بحث‌های تازه‌ای را در سینما و حتی در جریان سریال‌سازی باز کرده است. این روحیه ایشان در جریان همکاری با شما چطور ظهور و بروز پیدا می‌کند؟ همراهی در این پروژه‌ها چه ویژگی‌هایی داشته است؟

محمد حسین مهدویان همیشه به دنبال تجربه و ساخت فیلم با فضاهای متفاوت است. این فیلم هم از این قاعده مستثنا نیست.

■ فیلم جدیدی که در همکاری با مهدویان کار کرده‌اید، چقدر در فضای نزدیک به پروژه‌های قبلی است؟ با توجه به رگه‌های جنایی موجود در فیلم، آیا می‌توان انتظار یک فیلم تریلر دیگر را از حاصل همکاری‌تان داشت؟

اجازه بدهید راجع به فضای فیلم صحبتی نکنم و بگذاریم مخاطب خودش با فضای فیلم مواجه شود و آن را قضاوت کند.

■ شما قبلاً چندین بار در پروژه‌های سینمایی و اولین سریال محمدحسین مهدویان به عنوان مجری طرح و مدیر تولید با او همکاری داشته‌اید. چطور شد که تصمیم گرفتید در «مرد بازنده» به سمت

پس از همکاری موفق

در ۴ یا ۵ پروژه با حسین

مهدویان و دیگر اعضای

گروه، در این فیلم

تصمیم گرفتم به عنوان

تهیه‌کننده حضور داشته

باشم و چه چیزی بهتر از

تهیه فیلمی به همراه گروهی

که با آن‌ها تجربیات موفق و

لذت‌بخشی از قبل داشتم

دیالوگ‌های برتر

■ من از این میسوزم که اینا منو آوردن زنده کردن که خودشون بکشن

(متری شش و نیم)

■ آدما بدون غذا بیست روز دووم میارن، بدون آب دو روز، بدون اکسیژن چند دقیقه، اما بدون امید لحظه‌ای دووم نمیارن. کسی که امید به زندگی رو به آدم میده بیشترین لطف رو در حقش کرده.

(بارکد)

■ جنگ برنده و بازنده نداره؛ تو جنگ فقط اونایی برنده‌ان که اسلحه می‌فروشن. (تنگه ابوقریب) احترام یعنی چی؟!... یعنی هرچی تو گفتی من بگم چشم؟!...

(زندگی مشترک آقای محمودی و بانو)

■ ما هم تموم می‌شیم؟

-تموم هم می‌شیم.

(عصبانی نیستم)

■ دیگه هر چی تنم کنم؛ هیچ فرقی نداره، انگار همش رخت بیچارگی تنمه!

(شعله ور)

■ اینو از کجا میشناسی که ماشین رو دادی دستش؟ -می‌شناسمش، مطمئنه. کیف پولش رو دیدم، عکس امام توشه...

(رد خون)